

Ett år går fort

NÅGON TYCKER KANSKE
ATT DET INTE ÄR SÅ
LÄNGE SEDAN TN KOM UT
SENAST, MEN HÄR FINNS
NU ETT NYTT NUMMER...

Väl bekomme

KORSORD

publicerar vi också detta år,
men skillnaden är att den här
gången finns ingen lösning med.
(Ni tjuvtittade ju på lösningen
förra året???)

"Enda lösningen" är nu att jäm-
föra med varandra. Om flera
kommit till samma resultat bör
det ju vara någorlunda riktigt.

Lycka till

FISKE

i allmänhet liksom tävlingsfiske
ges stort utrymme i årets nummer
av Trollens Nyheter. Detta är
ganska naturligt med tanke på det
stora fiskeintresse som finns på
vissa håll inom släkten.

Dels pågår tydligen en årslång
tvekamp mellan de två storfiskar-
na Lars Olofsson och Nils Hol-
gersson om vem som är bäste fis-
karen. Läget just nu redovisas i
en faktaspäckad artikel.

Dels var det också en metartäv-
ling i somras där flera trollsyk-
kier deltog. Den gången gick det
inte riktigt som man väntat. Var-
för det blev så berättar Trollens
Nyheters egen utslängde medarbe-
tare i en intressant ögonvittnes-
skildring.

TRÄFFEN

i somras skildras förstas ur oli-
ka synvinklar. I "Årets alfabete"
som i vanlig ordning skrivits av
Murklan får man veta en hel del.

Men det finns också andra artik-
lar som berör den stora västgöta-
träffen. Eland annat berättas om
den enormt hårda och spännande
kampen i årets stormästerskap där
segraren inte kunde koras förrän
efter ett flertal utslegsfrågor.

"TRETER"

Åstadskom ju alla syskon vid som-
marens träff. Uppgiften inne-
bar att med några rader be-
rätta varför man uppskattade
varandra. Att vi uppskattar
varann råder tydligen ingen
tvekan om. På olika sidor i
årets TN kan ni läsa alla
"uppskattande" ord.

DAGENS RÄTT

eller

Piller-trillaren

av SVEN IVARSSON

va när han vill ha en fläskkotlett att kalas på och det inte finns förpackningar på mindre än sex bitar.

Hur det nu är med det så fanns i Svenssons kundvagn sedan han gått runt nästan en timme en burk B - vitamin samt en kvällstidning.

- Det här var inte mycket till middag, tänkte han. Nej det måste göras något åt det här.

KÖPTE KOKBOK

Sagt och gjort. Han betalade vad han köpt och gick sedan in i närmaste bokhandel. Där inhandlade han en

stycken kokbok. (jag tror det var Prinsessornas kokbok.) Sedan åkte han hem.

Middagen den kvällen bestod i att han läste lite i kokboken å som efterrätt tog han två vitamin-piller. Middagarna har sedan dess sett ut på ungefär samma sätt.

- Det blir billigt säger Svensson och så har jag ju lagrat upp lite av den goda maten till sjöss, så någon direkt fara för undernäring är det inte.

- Kanske var vitamin-köpet lite dumt. Jag borde nog ha köpt vitaminkomp, så hade jag ju fått de viktigaste vitaminerna på en enda gång och i ett piller...

Tiderna är hårda, priserna stiger och avlöningen vill inte räcka till. Det är omöjligt att få matpengarna att räcka till. Det här är saker som väl alla känner till, men få har lyckats göra något åt.

Ingemar Svensson, sjöman m m har dock kommit på den geniala lösningen och den förmedlar han gärna till TN: s läsare.

LITE MIDDAGSMAT

Han skulle en kväll på hemväg handla lite middagsmat i ett av Härnösands större varuhus - han är bosatt där numera. (I varuhuset??? Red: s anm)

Han tog en kundvagn och började sin promenad bland de överfyllda montrarna. Han tittade på priser och funderade vad han kunde kosta på sig till middag.

Det var inte bara det att priserna inte ville stämma med det som fanns i plånboken, utan det mesta var förpackat i familjeförpackning (beskrivs som ekonomiförpackningar.)

FÖR STORÄTARE

Kan någon förklara vad en person ska gö-

värt

att notera.

Så är vi då här igen med ytterligare en årgång av vår alldeles egen publikation som inte har sin motsvarighet någonstans i Sveriges avlånga land - tror vi i alla fall.

Det blev faktiskt en ganska diger tidning även detta år. Nog såg det lite motigt ut när jobbet startade, men det brukar ju ordna sig och så gjorde det även nu. Redaktionen tackar alla medarbetare som bidragit med artiklar, dikter eller annan underhållande läsning.

Särskilt tack säger vi till Birgitta som även i år gett oss lite huvudbry. Hennes kunskaps-test inbjuder måhända till familjetävlingar. Men jag tror att frågorna är ganska svåra och ni bör nog vara glad om ni når upp till hälften av den poängsumma som är möjlig.

Tack också för de annonser som kommit in. Dessa ger kanske möjlighet att klara en utgivning också nästa år. Eller vad säger han med de hårda nyporna där nere vid Göta älv, vår kamrer Lars Olofsson?

I år är vi i alla fall ute och nu önskar vi

GOD JUL

FISKETÄVLING MED "TRASSEL"

av TN: s UTSLÄNGDE REPORTER SVEN IVARSSON

Vid årets Trollsykienträff gick som vanligt en stor fisketävling av stapeln. Redan när man tittade i anmälningslistorna framgick vilka som var storfavoriter. Anmälda var nämligen äldermannen inom landets fiske-socitet, Lars Olofsson från Älvängen och den på senare år etablerade storfiskaren Nils Holgersson, även kallad Olofssons kronprins. Dessa båda ansågs vara sådana favoriter att förhandstipsen inte talade om några andra.

BRA TÄVLINGSPLATS

Fiskeplatsen som var en del av Göta älv var väl planerad både med tanke på de tävlandes möjlighet att komma fram till bra fiskeplatser och med tanke på publiken som lätt kunde följa tävlingarna. Den del av publiken som inte var så intresserad av hur tävlingen avlöpte kunde i stället hänge sig åt vackra naturscenerier vid älvstranden eller titta på de många och vackra båtar som passerade. Tävlingsdagen hängde regnet i luften och det var absolut vindstilla, alltså var förutsättningarna för ett bra fiskeresultat de allra bästa. Publiken skockade sig som väntat omkring de båda favoriterna.

OLIKA TAKTIK

Den initierade åskådaren kunde snart konstatera att de båda använde olika taktik. Olofsson använde små

kulor av vetebröd och gick in för att ta den lättfrestade småmörten. Han släppte bara ned betet och drog upp så snart det en mört på några gram på den pyttelilla kroken.

Holgersson inriktade sig i stället på större fiskar genom att ta lite större vetebrödkulor på kroken. Detta medförde att det var längre mellan fiskarna men då var de i gengäld lite större.

SEGERN BÄRGAD?

När det återstod tio minuter av tävlingstiden såg det ut som att segern var bärgad

av Holgersson. Han tog då upp en mört som såg ut att kunna väga drygt ett hekto. Nu utbryter inga stora jubelscener bland publiken vid fisketävlingar, utan vad man hör när någon tar upp en större fisk är bara ett stilla sus, ungefär som när en morgonbris drar fram genom en lövskog.

TRODDE DET VAR BETET!

TN: s reporter på platsen råkade under tävlingen komma i närheten av en av de andra tävlande, nämligen redaktören Sverker Henriksson som inte fått ett liv på hela tiden. Efter tävlingen visade det sig att han

haft stor otur med sitt fiske. Det var nämligen så att den första fisk som nappade på hans krok var så liten att Henriksson aldrig uppfattade att det var en fisk. Han trodde hela tiden att det var betet.

STOR SPÄNNING

Vid invägningen var spänningen stor. Vem skulle vinna? Olofsson eller Holgersson? Det gick inte att med blotta ögat avgöra vem av dem som hade största högen fisk. Vid vägning visade det sig att Holgersson hade fått den största mängden och han log segervisst när vikten meddelades. - Reven trasslade en stund, sa Olofsson. Annars hade det nog gått vägen. Jag förlorade några viktiga minuter på det.

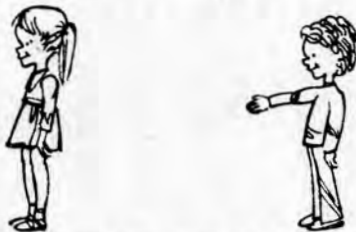
KAN MAN FÅ VÄGA?

Då kom en av de andra tävlande, Anders Åkesson, med sin påse och undrade om det gick för sig att få fångsten vägd. - Det är ju inte så mycket men det kan vara roligt att få se hur mycket det väger, sa han. Nu uppstod ett otroligt tumult. Det visade sig nämligen att Åkessons påse vägde dubbelt så mycket som Holgerssons. - Har han sten i påsen, skrek Holgersson och Olofsson. Vid kontroll visade det sig dock att påsen bara innehöll fisk av olika sorter. Påsen kontrollvägdes ett antal gånger men med samma resultat.

Sagan om lillpojken som gick vilse på lingontomma tuvor

Det var en gång en liten pojke som skulle plocka lingon i den stora skogen. Pojkens mamma var emellertid orolig för den lilla pojken och sa att det var säkert bäst att storasyter följde honom.

- Behövs inte, sa pojken. Jag kan den stora skogens alla vinklar och vrår. Men mamma stod på sig och därvid blev det.

Storasystemen fick följa med och det var säkert välbehövligt med tanke på hur många korgar och kunsar som lillpojken tagit med sig för att fylla med den begärliga varan lingon.

VAR ÄR SKOGSSTIGEN?

De tågade iväg in mot den stora skogen. Men redan efter några hundra meter stannade lillpojken upp och sa:

- Det var konstigt, här har det ju alltid gått en liten skogsstig. Nu är det bara en stor röjning.

Nåja, tänkte lillpojken, kommer vi bara in i den riktiga storskogen där de stora lingonen finns så ska det ordna sig.

- AHA, DEN SJÖN JA!

Det gjorde det emellertid inte. Efter att ha gått i åtskilliga timmar stod de båda öga mot öga med en sjö.

- Aha, sa lillpojken, det är Viksjön.

Men det var inte Viksjön. Det var nämligen en helt annan sjö. Det kom man visserligen på först efter att ha anlitat alla generalstabens kartor vid hemkomsten. Men hem kom man i alla fall, även om det tog sin rundliga tid.

KOMPASS OCH GLASÖGON

Nu sägs det att lillpojken ska skaffa sig nya glasögon och vid nästa lingonfärd anlita såväl karta som kompass.

Ja, sagan blev kort, men den kan inte bli så lång på så få lingon. Det var väl nått och jämnt halvlitern, men det sägs nu i efterhand att lillpojken passade på att sno storasyters lingon vid hemkomsten.

LINGON-PLOCKARE
AV SENARE DATUM

FISKETÄVLINGEN...

Åkesson hade vunnit en överlägsen seger.

BRA SÄTT ATT META

På fråga vilken taktik Åkesson använt svarade han.

- Jag sätter på bete och så kastar jag ut och sen när det nappar då drar jag upp. Jag vet inget annat sätt att meta på.

- Det var bara synd att jag inte visste om man fick kikkmeta, för då hade resultatet kunnat bli bättre än de här småfiskarna jag fick nu, sa han.

NY KLASSINDELNING

Vi pratade också med Olofsson och Holgersson efter tävlingen. Bådas kommentar till

det inträffade var att resultatet visar att man till nästa tävling måste införa olika klasser.

- Det blir ingen rättvisa om man på detta sätt blandar alla med varandra. Indelningen bör vara Veteranklass, Juniorclass och Nybörjarklass.

Båda ansåg också att Åkesson borde ha tävlat i någon av de två sistnämnda klasserna.

- Vi kommer att kräva en ändring av bestämmelserna vid nästa fiskestämma. Denna orättvisa får inte under några förhållanden fortsätta. Då kommer intresset för fiske-tävlingar att dö ut, förklarade båda med en mum.

JAG UPPSKATTAR ER

mina syskon för att Ni alltid låter mej föra befälet och alltid rättar Er efter vad jag säger...

Den äldste

JAG UPPSKATTAR DIG

Murklan för att Du är Du helt enkelt. I alla lägen alltså...

Lasse.. för att Du är min äldstebror. Det är det inte många som är...

Eric... för att Du inte vann Stormästerskapet i år..

Sven... för att Du har slutat i det militära...

Nils... för att Du gjorde mig en så snygg huvudbonad...

Sverker för att Du alltid håller på Fälldin...

Åke.... för att Du är min yngste lillebror och det vill inte säga lite...

ANNA

DET BÖR UPPSKATTAS

Murklans.. muntra moderlighet, mentala mentor, markant markerad...

Lars..... luriga lärdom leder länge...

Annas..... absoluta artighet aldrig avtar...

Eric..... egentliga egenskap, exemplarisk espri...

Nils..... nimbus, naturlig nysocialism...

Sverker... sällan synes stående stilla...

Åke..... återfinns ofta åtnjutande ålamiddag...

SVEN

FAMILJEMIDDAGARNA

av BIRGITTA MALMQVIST

Första söndagen hos mor och far
fram de hela kylskåpet tar
Det var korv och sill
och potatis med dill
inte en smula på bordet fanns kvar

Andra söndagen hos mej
tänkte först på rätt med sej
Chili con carne det blev
vi fick ösa med slev
till efterrätt nån äppelkaksgrej

Tredje söndagen hos Kina
bjuder på nån rätt från Kina
Det var ris
och nåt från en gris
åt disken stod hon sen och grina

Fjärde söndagen till Ingegerd vi tänkte
men gatorna av is de blänkte
Det blev ingen mat
på hennes fat
vi hennes matlagingskonst kränkte

Femte söndagen hos Lisa
Ingegerds mat vi spisa
Köttfärslimpa det var
den som hon hade kvar
pärrer från Lisa hon leasa

Efter maten vi frågorna tar
ser om vi några kunskaper har kvar
De från Aftonbladet är
man lever så länge man lär
om man på frågorna får svar

HUSVAGNS- SEMESTERN

Av Erik Lennartsson

Det var soligt ute när jag vaknade första semesterdagen. Vi hade bestämt oss för att med husvagn åka och titta på Sveriges avlånga land. Med vi menar jag mig själv, Hasse, Bettan och Kenta.

Det var många grejer som måste ordnas innan vi kunde ge oss iväg. Som vanligt väntar man alltid till sista minuten. Dessutom jobbade Hasse den här dagen, men han hade tagit ledigt från tolv för att vi skulle kunna komma iväg skapligt.

Vi skulle hämta husvagnen i Bettna, en liten förort till Nyköping. Allt var packat och klart till halvtvåtiden och vi var framme i Bettna klockan två. Där kopplade vi på. En Fjällvagn av årsmodell 1976 hade vi hyrt. Bred som en lagårdsdörr var den. Vi skrev hyreskontrakt och rullade därifrån.

Vi hade inte kommit mer än ut på vägen när jag märkte att husvagnsbackspeglarna inte var ditsatta. Eftersom jag aldrig har satt dit sådana förut i mitt korta liv tog det en stund att fixa detta.

Vi kom dock iväg och styrde kosan mot Flen. Cirka 800 meter senare märkte vi igen att något var galet. Mycket riktigt. Bilen började koka. Förutseende som man är finns det alltid resurser att ta av. En tiolitersdunk med vatten

togs fram ur bagaget. Jag fyllde på och färden började på nytt.

SOM EN KLOCKA

Därefter gick bilen som en klocka. Vi åkte inlandsvägen till Gävle. Upp genom Sörmland, Västmanland och in i Gästrikland där vi slutligen nådde målet för första dagsetappen, nämligen Furuviik utanför Gävle. Det var meningen från början att vi skulle övernatta på Furuviiks campingplats. Men campingpriserna avskräckte oss. Vi campade i stället i en närbelägen grusgrop för noll kr/dygn. Minst lika bra läge som den ordinarie campingen. När vi hade installerat oss och inspekterat omgivningarna återgick vi till husvagnen.

Sen var det dags att ge sig iväg till Furuviiksparken och dansa. Men, ack nej. Det var rena familjeparken. Dom hade stängt redan klockan sex. Det var en liten miss i planeringen, men skam den som ger sig. Man kan ha roligt utan att dansa.

URINVÅNARE

Vid den närbelägna korvkiosken fanns det en och annan urinvånare. Dit gick vi och började inleda småsamtal. I längden kan det dock bli tråkigt att prata med folk vars dialekt man inte alltid förstår. Därför återgick vi till husvagnen och första nattens sömn.

Dagen därpå vaknade jag tidigt. Klockan halv sex klev jag ur husvagnen för den första tidiga morgongymnastiken. Även Kenta hade vaknat ur dvelan. Däremot verkade Hasse och Bettan inte alltför pigga på att stiga upp. Särskilt inte Hasse. Tids nog kom dom i alla fall upp. Då hade Kenta och jag redan hunnit bekanta oss med omgivningarna och förevisat dessa på bild.

GLÖMDE KOKKÄRLEN

Strax efter klockan sju gav vi oss iväg. Färden ställdes mot Bollnäs och Rengsjö. Strax efter halvnio på morgonen körde vi med vårt grandiosa ekipage upp framför dörren till Pers lägenhet. Där bjöds det på fika och vi inmundigade detta med god antit. Vi hade nämligen inte fått någon frukost på morgonen. Detta berodde helt och hållet på att vi i brådskan att komma iväg från Nyköping hade glömt allt vad kokkärl och matbestick heter.

När kaffet var urdrucket och kakorna uppätta gjorde Per en kort inspektion av husvagnen. (den fick med beröm godkänt) och vi lämnade Rengsjö med destination Långviken, Iggesund.

SOM "DRUVKLASAR"

Det fina vädret höll fortfarande i sig och värmen och stämningen stod högt i tak. Framåt middagen svängde vi ner mot Stranna. Där fanns det fler som hade märkt att det var fint väder.

Där låg våra kusiner som "druvklasar" och solbadade. Det var här som de första problemen med att ha husvagn påkopplad visade sig. Jag skulle försöka backa den tillrätta, men det visade sig att det inte var det lättaste.

Efter mycket strulande lyckades jag i alla fall ställa den på sin rätta plats. Hos farmor "på Stranna" stannade vi över helgen. Det var första och enda gången på husvagnssemestern som vi åt ordentligt. Därefter blev det mest korv och pommes frites. Bröderna Östlunds husmanskost kallar vi den.

Efter att ha bekantat oss med Hudiksvall och dess sevärigheter var det på söndagskvällen åter dags att ge sig av söderut, mot Rengsjö. Den här gången stannade vi dock vid Skid tjärn. En liten källsjö strax utanför bebyggelsen. Här campade vi över natten.

DOM GAV SIG AV

När vi kom inkörande med vårt ekopage vid Skid tjärn stod där redan två husvagnar. Men

efter att dom hade fått se våra manövrer med husvagnen (bl a höll vi på att få in en gran i husvagnen) fann dom för gott att ge sig av. När vi hade installerat oss var det dags för ett dopp. Klockan var då närmare elva på kvällen.

Morgonen efter var vi åter tidigt uppe för att ta ett morgondopp. Det finns väl ingenting skönare än att ta ett bad det första man gör på morgonen. Vi stannade vid Skid tjärn till midian innan det var dags att börja röra på sig.

Nu var det hög tid att se lite andra vyer än dom vi hade sett på uppresan. Vi började med att köra in i Edåbyn och kolla in världens största stol alla kategorier. Därefter åkte vi österut till gränsen mot Dalarna.

VAXKABINETTET

Där, vid ett litet brukssamhälle som heter Voxna ligger Sveriges enda vaxkabinett. Närmare bestämt vid Voxna herrgård. Kommer man till Voxna är det ett måste att gå in där och titta vad som finns. Kungaparet var, förutom In-

gemar Stenmark, Jussi och Rolf Björling det mest kända dom hade att bjuda på. I verkstaden höll doktor Skora, som ägaren heter, på att slutföra Björn Borg.

Dalarna är ett välkänt landskap. Inte minst för Dalahästen, morakniven och Leksands ishockeylag. Det var dit vi styrde kossan efter att ha sett Voxna. Vi stannade inte på många platser. Men vi åkte igenom en hel del städer och samhällen. Dessutom campade vi en natt vid Dalälvens strand, strax utanför Leksand.

RISK FÖR SKADESTÅND

Vid ett litet samhälle som heter Duvnäs eller liknande stannade vi med husvagnen. Det fanns i alla fall vatten i närheten och det är ju tacknämligt. Orsaken till att vi inte campade på dom stora campingplatserna var, förutom priset, att vi tog Malte Lindeman, alias Hasse Alfredsson på orden. Han lär en gång ha yttrat: "Finns det något skönare än att vakna upp på morgonen, öppna dörren och gå in i nästa husvagn". Detta ville inte vi råka ut

för. Dessutom hade vi fått betala så mycket skadestånd om vi hade kört in på en camping och försökt backa och trixa i den trängsel som råder där. Då hade säkert semestern blivit ren förlust.

Eftersom vi hade camperat vid Dalälvens strand fanns det väl inget mer passande än att ta sig ett dopp. Det dröjde dock, av olika anledningar, innan vi gjorde det.

I stället tog vi en tur in till Duvnäs. Det visade sig dock att vi var ute ur samhället innan vi kommit in i det. Där kan man snacka om små byar. Det är annat än Flen det.

FLYTVÄSTAR PÅ

Förts klockan ett på natten fick vi rycket att bada. För säkerhets skull hade Kenta och jag var sin flytväst på oss. Man vet aldrig! Hasse hann inte ens ta av sig kläderna innan han åkte i. Men bada med kläderna på sig mitt i natten är inget att rekommendera.

Dagen därpå var allt frid och fröjd igen. Vi fortsatte att köra på riksväg 70 mot Säter och Sala. I Säter stannade vi för att få något till livs. Korv och pommes frites t ex. Och sedan fortsatte vi till Sala. Strax utanför Sala hittade vi en badplats. Dessförinnan hade vi besökt Grådömejerierna i Grådö. Det var här någonstans som bilen började krångla. Vi trodde aldrig att vi skulle klara av att komma hem.

MISSADE VÄGSKYLTT

När vi körde från Grådö

nån vägskylt för rätt som det var befann vi oss på en bondes haveräcker. Bonn' kom fram till bilen och såg lite fundersam ut - med all rätt. Då stack Kenta ut huvudet och frågade.

- Ursäkta mig, men kan du säga om detta är riksväg 70?

När vi slutligen kom därifrån kunde man tydligt se på Bonn' vad han tänkte. Nu är dom där tokiga stockholmarna ute och semestrar igen..

Jo, som sagt. Vad jag skulle komma in på var detta med att bilen gick sönder. Den började hacka och hos-

ta som det värsta fall av kronisk bronkit. Ingen visste vad det var för fel. Vi öppnade dock motorhuvven för att kolla och jag la märke till att det inte fanns något avstånd på brytarspetsarna. Ni vet dom som sitter i fördelardosan. Jag ställde in dom och det verkade fungera. Men bara ett tag. Ett par kilometer senare var det likadant igen. Vad göra? Ja, det fanns inte mycket mer att göra än att chansa och köra så länge det gick. Vi var ju tvungna att övernatta och det ordnades utanför Sala någonstans. Där försökte jag lokalisera felet men det var ganska omöjligt. När vi skulle iväg därifrån

dagen därpå var det stört omöjligt att få igång bilen. Vi fick ta till muskelkraft för att få igång den. Efter några försök gick den igång och vi kom därifrån.

Sedan var det bara att köra så länge det gick för att vara så nära Bettna som möjligt på fredagen när husvagnen skulle återlämnas.

CAMPING PÅ "TOMTEN"

Det gjorde vi också. Bilen fungerade hjälpligt ända till Stigtomta, en mil från Nyköping och två mil från Bettna. Någonstans måste vi ju ö-

vernatta de sista dagarna och det fick då bli Stigtomta. Att campera en mil från hemmet i Nyköping sista natten var förstås lite penibelt. Man kan ju inte gärna skicka kort till kompisar och tala om att man hyrt en husvagn för att campa strax utanför stan. Bilen fixade vi emellertid i Nyköping på torsdagen och sedan var det inga problem att dra husvagnen mot Bettna på fredagen. Sammanfattningsvis noteras att vi trots alla missöden med vår rishög till bil ändå hade en relativt kul husvagnssemester. I alla fall så trevlig att vi tänker göra om den nästa år. Fast då två veckor i stället.

1980 ALFABETET 1980

av Murklan

Att veckan fin på Nordkrok var
tyckte alla och envar

Bättre väder kan man ha
men det regna inte varje dag

Chockad blev vi och perplex
när "symbolen" var en keps

Dessa säkert fordrat ork
gjorda av ballong och kork

Exklusiva rätter fick vi smaka
komponerade av Nils med maka

Flinkenfelt-soppa varm och god
bästa soppan på vår jord

God och billig mat var dag
alla åt med välbehag

Hela syskonskaran "treta"
då fick vi det mesta veta

Ingen drog sig för att gå
motionsrundan blöt och svår

Jämt vi mötte folk som undra
om vi verkligen var "hundra"

Kyrkfullmäktig Nisse är
men med kyrkdörren har'n besvär

Lapp på rutan någon fick
såtan löstes på ett klick

Metartävling i Karls grav
lovades, men blev ej av

Nisse reste med sin hjord
utför Hättans vackra flod

Ord och fraser, svårt att höra
hur vi spetsade vårt öra

Prillig är vi allihop
Trollsykier är inte klok

Ris skall sås på Kinavis
på Nisses torp där pän ej tråvs

Sverker har en grönsaksfarm
som håller honom ständigt varm

Till Bornholm Murklan for en gång
där hon hyllad blev med sång

Utan lingon Sverker blev
Jerker fick visst hop en slev

Växter bör vi läsa på
då vi fina pris kan få

X-tra fint sågs Möller bygga
både bilgarage och brygga

Ytterst noggrant frästes landen
Ove nästan tappa anden

Året snart ifrån oss flytt
men det kommer snart ett nytt

Ät nu lutfisk och var glad
att vi fått ihop ett blad

Öppen står min dörr för den
som i Jul vill komma hem

JAG UPPSKATTAR DIG

Lars..... för Dina åsikter

Anna..... för att Du alltid har åsikter...

Eric..... för att Du kan ha flera åsikter...

Sven..... för att Du sällan har mina åsikter...

Ake..... för att Du sällan ger uttryck åt Dina åsikter...

Sverker.. trots Dina åsikter...

Murklan, förr, nu och å sikt...

NILS

JAG UPPSKATTAR DIG

Nils..... för att Du anordnade en rättvis och utslagsgivande fisketävling...

Lars..... för att Du plockade min mask...

Eric..... för att Du lånade mig Ditt metspö...

Sven..... för att Du insåg det hopplösa och avstod...

Anna..... för att Du avstod från att ge mig tips...

Sverker.. för att Du lyckades hitta en stock att sätta kroken i för säkerhets skull...

Murklan.. för att Du inte hade röjt min dagsform och gjort det möjligt för mig att uppskatta mina bröder...

ÅKE

JAG UPPSKATTAR DIG

Murklan för att Du alltid kallar på mig när potatisen ska upp...

Lasse.. för att Du i Din elakhet som barn lärde mig att försvara mig...

Anna... för att Du lärde mig läsa. Nu kan jag skriva också...

Sven... för att Du lät mig hålla Dig i handen när Du var liten - eller var det kanske Du som höll mig i handen...

Nils... för att jag kan peka på Dig och säga att den Östlundska släkten består av ståtliga karlar...

Sverker för att jag fick äran att ge Dig Ditt namn. Att Du heter Sverker är nämligen mitt fel - eller min förtjänst...

Ake.... för att jag får visa upp Dig och berätta att i vår släkt är vi skönlockiga...

ERIC

Ett långt dagsverke är slut

Alla föds vi till ett liv varom vi inte vet något hur det kommer att gestalta sig.

Vi vet att vi ska leva en viss tid på vår planet, men om den tiden blir kort eller lång vet vi intet.

Ibland slår döden mycket hårt och skoningslöst utan förvarning. I andra fall ges tid till förberedelser inför det oundvikliga.

Själva hede vi, när far gick bort, förmånen att få förbereda oss inför det vi visste måste ske.

Det känns naturligtvis alltid svårt när en kär anförvant lämnar de sina, men det går dock lättare när man ges tid att förbereda sig för dagen då livslågan släcks.

För fars del inföll **MÅ HAN FÅ VILA I FRID**

den dagen den 6 augusti 1980. Han var då nästan 83 år fyllda.

Mitt i den sorg vi alla kände hade vi dock också anledning att glädjas. Glädjas framför allt över det hem vår far och mor byggt upp.

Ett hem som blev den fasta grund från vilket vi stärkta kunde gå ut och skapa våra egna liv. Ett hem som också efter det att vi flyttat ur boet har blivit den fasta klippan i vår tillvaro.

Vi har anledning att tacka far för hans långa och strävsamma dagsverke som ändå varit en av grundpelarna till att vi själva lyckats skapa oss en hyggelig tillvaro.

Far gjorde en stor, i många fall en berömvärd insats under den tid han fick vara med. Nu har han gjort sitt och nästa generation har tagit över.

NILS ÅRETS STORMÄSTARE HOVRÄTTEN FÄLLDE ANNA!

Det blev ett stenhårt "stormästerskap" när syskonen gjorde upp om titeln i Trollskien sommaren 1980. Ända in mot mållinjen kämpade en trio sida vid sida och för två av dem kunde inte avgörandet ske förrän en bit efter mållinjen - eller på övertid, som det kanske skulle ha hetat på t ex fotbollsspråk. Anna slutat att sig led-

ningen redan i första heatet och behöll den sedan ända till fjärde och sista omgången.

Det blev till slut så att "hovrätten" fällde henne! Ja, just det ja - hovrätten...

VILKEN KOMMUN

Det var nämligen så att när näst sista frågan - den 19:e - ställdes ledde Anna med två poäng.

Frågan gällde i vilka kommuner Göta hovrätt respektive Hovrätten för övre Norrland var belägna.

Anna missade båda medan Nils tog full poäng och inför sista frågan hade både Nils och Anna därmed 30 poäng medan Sven lurade i kölvattnet med 29.

Samtliga klarade dock full pott i sista frågan som handlade om nationalitets-bokstäver på bilar och slutställningen blev:

Anna och Nils 33 poäng, Sven 32, Lasse 22, Sverker 21 och Åke 15 poäng.

UTSLAGSFRÅGOR

Därmed blev det utslagsfrågor mellan de två bästa, alltså Anna och Nils.

Spänningen steg förstås ju längre de höll varandra stänga och inte förrän i femte utslagsfrågan kom avgörandet. Nils prickade rätt medan Anna missade.

STORA HYLLNINGAR

Därmed var Nils stormästare 1980 och hyllades av en entusiastisk supporterskara. Med en fantastisk lyckogest ålde självaste Björn Borg lyfte han den tjusiga mästerskapskannan mot skyn och jublade.

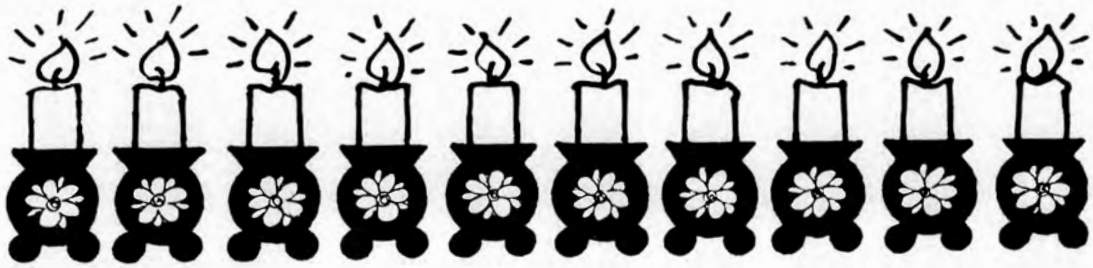
Så gjorde även vi andra inklusive de goda förlorarna.

Nästa år tar **JAG** kannan så alla fem i korus.

FOTNOT:

De efterfrågade hovrätterna finns i Jönköping och Umeå.

Tävlingar med blommor i
Räknas ofta till de svåra
Omdöpt många blommor bli
Lätt och ledigt av de våra
Lycklig blir den "botanist"
Efter tävlings svåra plåga
När han får en påse twist
Som vinst för svaret på en fråga

Några tävlade att meta
Ytterst svårt det tycktes vara
Herreje vad dom fick leta
Efter "tusenbröders" skara
Till slut dom kom i samlad tropp
Ettan, tvåan, trean, fyran
Resultatet vägdes opp
Sverkers var så lätt som myran

Ja, så gick vi där och prata
Under träffens alla dagar
Litet var vi gick och gnata
Ramsor som en var behagar
Alla hade vi så kul
Motion för både kropp och själ
Så önskas alla en God Jul
Av Dammtussen förstår ni väl

Malajen är ett underbarn

Malajen är ryggraden i det svenska försvaret. Utan hans insatser skulle Sveriges neutralitet vara hotad.

Varför får malajen då höra tråkningar från vissa håll?

Jo, det är framför allt de komplexdrabbade stridisarna som försöker hävda sig genom olika missfirmelser.

Stridisen som ännu inte krupit ur blöjorna känner avund och underlägsenhet inför malajens mognad och intelligens.

Malajen producerar och underhåller (service) Stridisen förstör och slösar med skattemedlen. Han blir därmed en liten parasit.

Stridisen behöver hela 8 månader för att lära sig en sådan bagatell som att marschera.

Malajen lär sig detta på 2-3 veckor, ett bevis på hans intelligens.

I krigstid offras stridisen som kanonmat, medan malajen ägnar sig åt mera intellektuella sysselsättningar. Malajen har inget direkt deltagande i striderna.

Han offra sig i stället för de många ensamma kvinnor som finns under ett krig. Det är där hans verkliga förmåga att tänka klart och realistiskt träder fram. Han inser nämligen att han måste göra en verklig insats för att det svenska släktet ska kunna bestå efter ett långt krig med stor manspillan. Följden av hans insats kommer att gå till historien. Han blir kandidat till fredspriset.

Eftersom alla barn som föds under och 9 månader efter kriget har malajen som fader (75 procent med tanke på att några barn blev påtänkta strax innan kriget började) kommer de följaktligen att arva sin faders oerhörda intelligens. Detta medför att dessa barn när de vuxit upp och ska fullgöra sin värnplikt liksom sina fäder också blir malajer. Snart är cirkeln sluten. Det kommer efter några generationer att finnas bara malajer och därmed är det slut på de onödiga krig som stridisarna ständigt försöker underhålla.

Under lumpartiden uppför sig stridisen ovanligt konstigt. Hans egentliga beteende har därför malajen inte direkt kunnat analysera. Malajen har därför ett visst överseende med stridisen. En orsak till stridisens konstiga beteende kan vara hans totala avsaknad av grå celler. Det är de grå cellerna som gör att malajen har ett så utpräglat minne. Eftersom stridisen saknar dessa små tingestar måste han göra repetitionsövningar med jämna mellanrum..

MALAJEN ÄR ETT UNDERBARN

Drömmen om storfisken och naturupplevelserna driver oss ut i kylan..?

av Nils Holgersson

Klockans envetna surrande väcker mig ur min djupa sömn. Jag stänger av den. Kvärt i tre. Slänger benen över sängkanten och sträcker på mig. Reser mig och går till fönstret. Asfalten lys- ser fuktig i skenet från gatlampan. Tittar upp mot trädkro- norna, de rör sig sak- ta. Verkar måttlig nordlig. Molnen går lågt. Lutar åt att bli en normal höstvä- dersdag. Regn, blåst och gråkallt. Går ut i köket, tänder spislampen. Tittar på termometern i köks- fönstret. Två grader plus. Ingen risk för isbark på vägen i al- la fall. Fyller upp mycket kaffevatten i kastrullen, ska räcka både till den stora termos och en fyra, fem koppar att morna sig med. Går in i sov- rummet och tar på klä- derna, bestämmer mig efter en stunds funde- rande att ta långkal- songerna. Första gång- en denna höst. Tittar ut genom fönstret i- gen för att kolla av vädret innan jag går till köket.

GAMMAL FUL OVANA

Brer smörgåsar, tar fram termos, fyller kaffefiltret med kaf- fe, många skedar. Men vaknar ju bättre av starkt kaffe. Vattnet

kokar, tömmer det ge- nom filtret. Håller upp en kopp och läg- ger i tre bitar. Fyl- ler termos. Tänder en cigarrett till den första koppen. En gam- mal ful ovana. Cigar- rett till första kop- pen och så smörgåsar till den andra. Tittar på klockan. Kvart över tre. Har gott om tid, han skulle inte komma förrän fyra. Fun- derar över vilken ö som kan vara bäst i dag. Hällö kanske. In- te så bra om nordan ligger på. Någon av de mindre holmarna inom- skärs kan vara bättre. Ska vi satsa på djupt eller grunt idag. Den bör ha kommit upp på grundvattnet nu. Koll- ar av vädret igen. Verkar som regnet ö- kat något. Vinden har mojnät, kan innebära att en vindkantring är på väg.

ALLT VIKTIGT MED

Klockan går mot kvart i fyra. Stoppar ner termos och smörgåsar i den redan packade ryggsäcken. Tar på yt- terkläderna, termobyx- or och vinterstövlar trots plusgrader. Tittar över utrustningen. Allt det viktiga är med. Spön, rullar, drag, huggkrok, halkbroddar, flytväst och regnklä- der. Stoppar ner en extra tröja.

Tar ryggsäck, väska och spön. Knackar för- siktigt på barometern innan jag går, den rör sig något neråt. Inget bättre väder i sikte alltså. Ute driver regnmolnen

tunga. Vinden har ö- kat igen, men ligger fortfarande på nord. Gatorna är tomma och tysta. Tittar på kloc- kan, fem i fyra. Hör det välkända motorlju- det på långt håll. Han är punktlig som van- ligt.

GENOM SOVANDE FYGD

Resan går västerut mot Uddevalla. Vi för- driver tiden med gam- la minnen från fiske- turer längesen. Om kommande vintersäsong

på pimpelisen. Åker genom ett lugnt och sovande Uddevalla. Ba- ra ett tidningsbud i ett orangefärgat regn- ställ drar en tid- ningsfylld barnvagn. E 6:ans nattrafik är gles, möter bara några långtradare. Tittar på alla flaggor vid de upplysta bensinst- ationerna, ett bra sätt att kolla vindrikt- ning och styrka. Nord- lig, fem till åtta se- kundmeter tippar vi. Svänger av i Dingle ut mot Kungshamn. Små- pratet går vidare, nu har vi kommit in på nya fiskegrejor som kommit ut. "Skulle nog byta rulle i alla fall, den nya japanska verkar intressant, med stillastående revspri-

dare vid utkast, måste ge längre kastlängder".

ORO I KROPPEN

De första havsvikarna syns. Vattenståndet verkar högt. Hoppas det inte börjar sjunka för då följer fisken med ut. Svårt att se på vattnet hur hård vinden är. För mörkt ännu. Känner en viss oro i kroppen. Kanske vinden ökar, då är det ingen idé att gå ut. Nåja, vi får höra med skepparn, han brukar veta. Klockan är halv sex. Vi svänger in på parkeringen i Kungshamn. Vi är tidigt ute. Skepparn har inte kommit ännu. Båten ska inte gå än på en timme. Men den timmen hade behövts om vi fått dimma på vägen. Det vet vi sedan tidigare höstresor när dimbankarna rullat in från havet. Då har vi segat och krypkört i mil efter mil i dimma tät som fårskinnspläsar.

Halv sju dunkar båten ut ur hamnen. Skepparn tror att vädret ska stå sig. Vi har bestämt oss för Hällö som första ö. Går det inte bra där kan vi byta klockan tio. Vi är sjutton man i båten. Tio från en industriklubb i Trollhättan som ska ha tävling. Fem man från Skövde och så vi två.

NÅGRA PROVKAST

Halv åtta har vi kommit i land på Hällö, tacklat upp våra spön och fått en kopp hett kaffe. Vi gör några provkast vid "lägerplatsen" så vi ser att rullar och spön

fungerar riktigt in-
nen vi börjar vandra
över klipporna bort
mot fiskeplatserna.
Vinden är nordlig så
vi går mot udderna på
västsidan. Stannar
vid för-
sta udd-

en. Jag gör för-
sta kasten. Ser
hur draget tar
vatten ungefär
40 meter ut.
Sträcker upp re-
ven något så
jag kan se even-
tuella bugg un-
der tiden dra-
get går mot bot-
ten. Djupet är
ganska stort och det
tar en god stund in-
nan reven slakar, dra-
get har lagt sig mot
botten. Jag lyfter spöt uppåt,
bakåt samtidigt som
jag vevar. Vevar sak-
ta så jag ibland ser
små tång- och botten-
stötter i spötoppen.
En hylla tjugo meter
ut gör att draget
"sätter sig" ett par
gångar. Ingen fisk
känns. Gör åtta, tio
kast i olika vinklar.
Det verkar dött. En-
dast sjöstjärnor och
tång vill ta draget
idag.

Skiftar färger på dra-
get. Provar koppar.
Gör ett kast snett ö-
ver wiken mot nästa
udde. Draget sjunker.
Tänder en cigarrett
under tiden. Lyfter
spötoppen och vevar.
Stumt. Spötoppen bö-
jer sig. Stoppar. Kol-
lar spötoppen några

sekunder. Ingen rörel-
se. Bottennapp. Gör
ett kraftigt ryck. Det
lossnar, men samtidigt
känner jag en lätt
vibration i spöt. Ser
på spötoppen, den rör
sig. Fisk. Vevar och
känner vibrationerna
tydligare. Ingen stor.
Pumpar den uppåt för
att den inte ska gå
fast i tången. Landar
den efter någon minut.
En torsk runt kilot.

NU BYTER VI Ö

Klockan går mot nio,
regnet håller i sig.
Vi provar nya ställen,
men ingen lycka. Vi
har tre torskar. Be-
stämmer oss för att
byta ö klockan tio
när skepparn kommer
ut och tittar till
oss.

Klockan är halv tolv.
Vi har bytt ö och är
på en liten flack hol-
me, döpt till "Ek-
strands holme" efter
en Dalslands-fiskare
som ofta brukar fiska
här. Regnet har ökat,
likaså vinden. Nu
måste vi hela tiden
hålla oss på läsidan
för att kunna fiska.
Det är omöjligt att
kasta mot vinden.
Holmen är långgrund
på läsidan och någon
torsk tycks inte ha
kommit in på grunt
vatten ännu. Vi har
visserligen haft var

sitt napp, men det har
varit småtorsk som
gått loss.

TUNGT SEGT RYCK

Jag försöker ett kast
snett upp mot vinden,
men kastet blir helt
misslyckat tack vare
obalans vid utkastet
och den starka blås-

ten. Draget slår i vattnet bara femton, tjugo meter ut, just vid kanten av grundhyllan. Jag svär tyst för mig själv över kastet, men låter draget ändå gå till botten.

Just när draget når botten känner jag ett tungt segt ryck i spöt. Jag blir överrumplad, men gör ändå ett reflexartat mot-hugg. Spötoppen höjer sig kraftigt. Inga småryck känns som när småtorsken huggar utan endast en lång sugande rörelse. Knattret från spärren hörs. Fisken börjar gå. Den känns tung, mycket tung. Jag håller spöt stilla uppåt, ser hur linan löper ut. Meter efter meter lina försvinner från rullen. Tio...tjugo meter har gått. Nu måste den stanna snart. Men den bara går. Tycks inte tröttnas. Jag känner både kyla och värme inom mig. Nerverna spänns. Vibrationer i armar och ben är ett tydligt tecken. Jag vet att det är något stort därute. Nu gäller det att inte förivra sig. Fisken fortsätter utan att tröttnas. Säkert över trettio meter nu. Ingen

antyan att den ska stanna. Måste vara den största jag haft. Rekordet är hittills fem och ett halvt kilo. Måste vara större. Tio, nä kanske femton. Fantasin rullar iväg. Plötsligt slacker linan hastigt. Den har

vänt och rusar mot land. Jag vevar hastigt in linan, men kommer inte många varv förrän det åter är stopp. Spötoppen höjer av. Jag ser på toppen, ingen rörelse. Väntar... Sekunderna går. Ingen rörelse. Står den helt stilla?

HAR DEN GÅTT FAST?

Jag drar försiktigt i spöt bakåt. Alldeles stumt. Väntar. Jag försöker igen, går inte att rubba. Har den gått fast?

Jag släpper efter så att linan hänger slak. Om den har gått fast finns det en möjlighet att den kan gå loss själv om den får slak lina. Tänker också på hur jag läst om fiskar som stått fixerade vid botten utan rörelse i flera minuter. Jag väntar. Linan hänger slak, ingen rörelse. Nu har det säkert gått upp mot tre minuter. Jag lyfter spöt och vevar. Nej, det är fortfarande helt stumt. Jag gör några lätta ryck, men ingen motrörelse tycks komma. Den måste ha gått fast i tången och sedan lyckats gå loss. Jag gör fle-

ra kraftiga ryck, till sist lossar det. Jag vevar in draget. Tångrester på draget vittnar om bottenapp.

STÖRSTA POTTENNAPPET

Nu märker jag darrningarna i armar och ben. Jag börjar åter upptäcka omgivningen. Spänningen släpper. Jag känner åter det kalla regnet och vin-

den. Börjar fundera över hur stor den kunde vara.

Kanske tio, kanske femton. Vad gjorde jag för fel? Blev mothuggen för dåligt? Var slirbromsen för lätt ställd? Frågorna flyger kors och tvärs inne i huvudet. Näja, det var i alla fall det största bottenappet hittills. Det rusade ju iväg med över 40 meter lina. Klockan är två. Ytter-

ligare en liten torsk är bärgad. Skepparn hämtar oss. Regnet har gått över isnö och vågorna slår hårt mot båten när vi går mot land. Kylan biter i händer och ansikte när sjöarna slår mot båten så att saltvattnet sköljer över oss.

KRYPKÖRA I SNÖYRA

Vi har nått hamnen och resan hemåt börjar. En dålig fiske-dag närmar sig sitt slut. Samtalet i bilen går trögt, vi är båda trötta efter en lång hård dag på klipporna. Inte ens mitt "bottennapp" lyckas engagera oss till någon längre diskussion. Norr om Uddevalla möter vi en kraftig snöby. Vi får krypköra i den nu betydligt tätare trafiken. Halv fem lastar jag ur spön och ryggsäck hemma. Vi talar lite kort om nästa helg. Bestämmer inget. "Vi hörs på telefon under veckan".

En timme senare, efter mat och fiskrens ligger jag på sängen och vilar. Funderar över dagen. Funderar över vad let är som gör att man helg efter helg stiger upp i svinottan, ger sig iväg tio, femton mil och går på klippor i kyla och regn i bortåt sju timmar. Många gånger för endast några små torskar, eller inget alls.

Kanske är det kamratskapet. Kanske är det den enorma naturuplevelse som havet och klipporna utgör. Kanske är det det nya, omväxlande och spännande som varje napp utgör. Inget napp är det andra likt. Kanske är det drömmen om det stora tunga svårbesegrade nappet, om att en gång få landa något av en rekordfisk.

DEN HÄR GÅNGEN LYCKADES DET INTE - MEN NÄSTA GÅNG....

CHEFSMANING!

SKRIV KORT! HELST ÄNNU KORTARE

Ävsikten förra året var att jag skulle, som det heter, publicera mig i denna publikation. Men det kan ha sina sidor om man vill att manuset ska vara fulländat och innehålla den grad av substans som redaktören för Trollens Nyheter kräver.

(Redaktören har ju en annan bisyssla vid sidan om, nämligen tidningen FOLKET. Där har jag noterat anmälningar till Pressens Opinionsnämnd)

Ett första krav torde väl därför vara att artikeln är sådan att en anmälan blir följden.

(Redaktören har ju också en viss politisk färg som går i någon röd valör)

Då kanske det är svårare för en med något grönaktig färg att anpassa stilen.

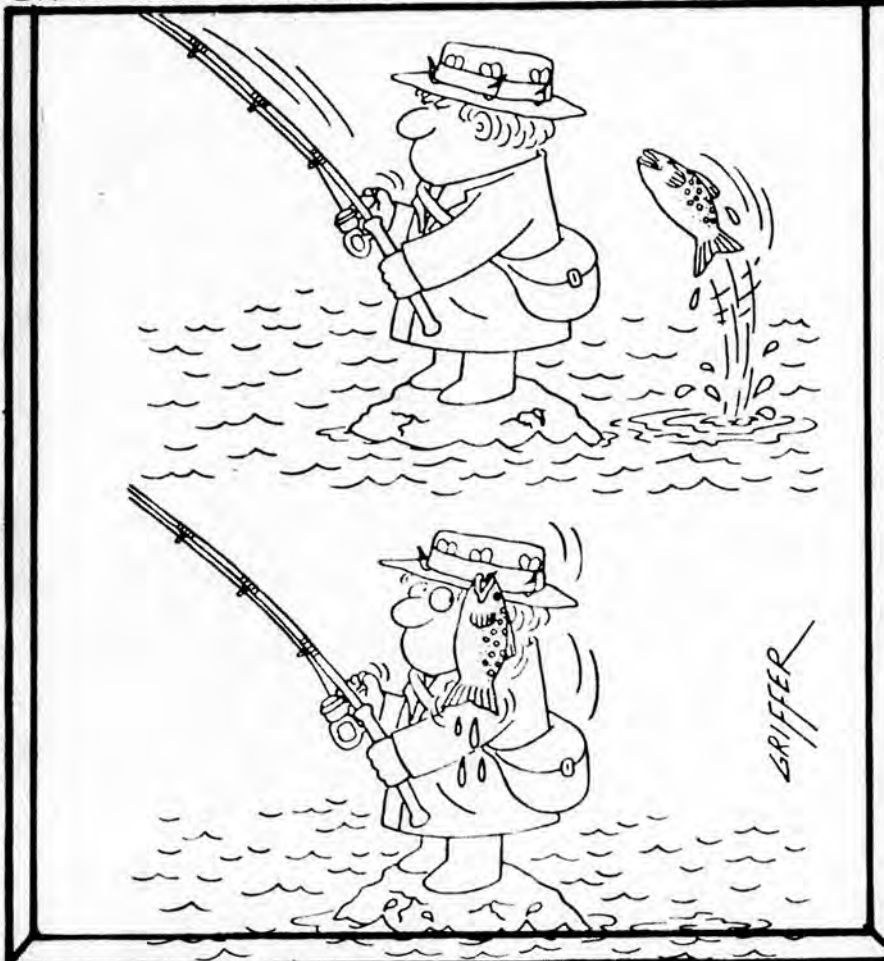
(Redaktören anser också att allt man skriver ska innehålla humor)

Det är inte heller så lätt när man av många anses som humorlös.

(Redaktören anser även att man ska skriva kort)

Och det kravet tror jag faktiskt att jag uppfyllt denna gång.

LINKÖPINGSREDAKTÖRN

Mor Karin var hos doktorn för en grundlig undersökning.

- Ni har lite långsam puls, sa doktorn.

- Det gör väl inte så mycket, sa Karin, jag har gott om tid!

Murklan är bara stöddig hon och pratar bara om Möller...

Egentligen hade jag inte tänkt skriva något i år, men när det börjar "lacka" blir skrivklådan kännbar. Vi har varit missnöjda med det gångna året både mor Trilla och jag. Det började redan i fjol då vi var nära att omkomma i damm.

Sedan har Murklan hela tiden gått här och varit så stöddig så det är rent på tok.

Här har man varit hus-tomte så länge stugan har funnits, pysslat och donat med allting och trott att man varit uppskattad, nästan outhärlig "om man säger".

SOM VI INTE FANNS

Nog har Murklan varit glad och tacksam att ha oss här, litat på oss i alla väder, det vet jag bestämt. Men det var förr det. Nu är det som om vi inte fanns.

Plötsligt dyker det upp en individ som kallas fastighetsskötare Möller och Murklan blir som förbytt. Hon går här bred och viktig, bara pratar om "min Möller" - Möller ordnar det... det gör Möller...det har Möller gjort...

VI TOG SEMESTER

Det är för bedrövt att höra. Vi blev så less på det där så vi beslöt oss för att ta en riktig semester i somras och hälsa på barnen som nu har lämnat boet som ni vet.

Vi gav oss iväg ända till Skåne där vår dotter Rita går i lä-

ra hos doktor Mullvad-har som bor under ekestubben. Hon tänker bli tomteläkare.

TILL NORDKROKEN

Så gjorde vi en avstickare till Trollsykien-träffen som i år gick av stapeln i Nordkroken. Där träffade vi Matte och Glutte som också tagit ledigt.

Min kusin Benjamin från Luossa var också där. Han bad mig hälsa Eva i Hättan och tacka för att hans

du tillbaka till vårt Knutebo innan sommarn tog slut.

KATASTROFER

När vi kom hem fick vi minsann veta att där hade hänt både ett och annat medan vi varit borta. Fent av katastrofer kan man säga, men det ska vi inte orda om här. Förresten var murklan lika katig och ordade vitt och brett om vilken hjälp hon har från alla håll. Skryter och skrävar.

Visst kan det vara bra att ha en fastighetsskötare från Håsta, en pänupptagare från Eskilstuna, en vedhuggare från Björkberg, en kuckelgubbe från Nacksta, privatchaufförer från Hudiksvall och Enånger o s v...

Men det är nog gott att ha gamle Jakob i stupröret i alla fall.

Det är min tro och det var bara det jag ville ha sagt.

Julhälsning
från
KNUTEBO

dikt kom in i TN. Men inte hade han fått någon inbjudan till träffen, va då' likt då'. Vi är fösta åt sidan vi tomtar. Det var roligt att komma ut och se sig om lite, men vi måste

G O D J U L
och framför allt ett
G O D A R E N Y T T Å R
önskas från oss
I K N U T E B O

Äldermannen:

-Vi är inte många kvar

- Vi är faktiskt inte så många kvar i sorksamhället på Stranna numera. Nymodigheterna - och Möller med sin dygnetruntjour - har knäckt oss.

Förre grävmaskinisten i sorksamhället på Stranna ser bara bekymrad ut där han sitter och mediterar.

I munnen intill är det däremot liv och rörelse och alla verkar så optimistiska.

JULFÖRBEREDELSE

Naturligtvis ska det också märkas lite förväntan och glädje när julen närmar sig.

Storasyster Hilda uppehåller sina småsyskon med sagoläsning, medan mamma Alfhilda ser till att de mellanstore barnen får sin traditionella jultvagn.

Allt verkar alltså frid och fröjd på den kanten, men varför är då Äldermannen själv, Fabian Sork, så bekymrad.

- Ja vi är faktiskt inte så många kvar, upprepar han.

MODERN MASKINPARK

Sedan Murklan skaffade sig modernare maskinpark med motorgräsklippare och andra fasliga ting har våra styrkor reducerats åtskilligt, berättade Äldermannen.

- Det skulle väl ha gått an ändå om inte den där Möller funnits. Visst gnäller vi ibland på snickarn från Björkberg, men han är ju hänsynsfull till tusen i jämförelse med Möller.

alltså sättet att köra gräsklipparen. Vi gnällde på snickarn när han bläste fram med den gamla maskinen och vi kneppt lyckades få undan skal-larna.

HINNER INTE UN DAN

- Men då var det ju lugnt jämfört med nu. När Murklans nya motorklippare kommer farande med Möller vid hanitagen då är det ingen som hinner undan, klagade Fabian.

- Om han åtminstone kunde låta bli maskinen på nätterna, men nej då. Häromkvällen strök väl minst 160

av mina släktingar med när han kom blåsande i mörkret.

LURAR PÅ MOTDRAG

- Nu tar vi det väldigt lugnt och försöker fundera ut något motdrag till kommande år. Lite optimism har vi ändå kvar och tror att allt ska ordna sig så småningom.

- Men nu har jag inte tid med er längre. Jag måste plocka fram mera facklitteratur om gräsklippare och lära mig hur man tillintetgör sådana tingestar. Så alltså Fabian Sork på Stranna när han med bekymrade veck i pannan åter slog sig ner i sin favoritstol.

JERKER ALGOTSSON

- Det här ska vi fira, sa skotten och slog upp konjak i uppslagsboken...

Huggerkompisarna Johan och Kurt tar av sig strumpor och skor när de ska passera en bäck.

- De va otäckt vilka lortiga fötter du har, säger Kurt. - Åja, dina är inte så värst rena heller.

- Nä, men det är väl inte så konstigt. Jag är ju fyra år äldre än du...

BIRGITTAS KUNSKAPSTEST

5 POÄNG	4 POÄNG	3 POÄNG	2 POÄNG	1 POÄNG
EN UTLÄNDSK FÖRFATTARE Levde 1803-70. Han skrev ca 250 romaner och 50 teaterpjäser.	Hans första framgång var som dramatiker. "Henrik III och hans hov" var ett romantiskt drama skrivet av honom.	Han övergick snart till romanförfattande som han gjorde till en industri. Han hade flera medhjälpare som skrev efter hans anvisningar. Romanerna har för det mesta historisk miljö. Han var fransman.	Hans son, som också var författare och hade samma namn är nog mest känd för sin roman "Kameliadamen".	Han själv är mest känd för "Greven av Monte Christo" och "De tre musketörerna".
EN FISK På latin Mo'lva molva. Kan bli 1,8 m lång och väga 45 kilo.	Den är brunaktig med silvervit buk. Förekommer vid Sveriges västkust ner till 500 meters djup.	Den leker i Atlanten. En vuxen hona brukar innehålla 20-50 miljoner ägg, ibland ända upp till 150 miljoner ägg.	Den är en viktig matfisk. Beredd kan den kallas t ex kabeljo eller klippfisk.	Det är den vi gör lutfisk av.
EN KÄNDIS Född 1929. Hans far hette Wilhelm och var professor i folkminnesforskning.	Han har arbetat vid stads-teatrarna i Norrköping, Linköping, Helsingborg och Malmö samt vid Dramaten.	Några filmer han har medverkat i är "Ägget är löst", "Älskarrinnen" och "Skammen".	Han har även filmat i Hollywood bl a som Jesus i "Mannen från Nasaret".	Troligen mest känd för svenska folket som Karl-Oskar i "Utvandrarna".
ETT ÅR Det var det året som Kinas ledare Mao Tse-tung avled.	Det året avled också Agatha Christie.	Jimmy Carter blev president i USA.	Det var det här året som Carl XVI Gustaf gifte sig med Silvia Sommerlath.	Det här året fick socialdemokraterna gå efter 44 års regerande.
EN STAT Ligger i mellersta USA. 270 000 kvadratkilometer. 2,5 milj invånare.	I väster Rocky Mountains. I öster torra prärier. Huvudnäringar är jordbruk samt uppfödning av slaktboskap.	Mineraltillgångar är bl a stenkol, petroleum, bly, guld och silver.	Blev stat år 1876. Huvudstad Denver.	Kampen om denna stat visades i TV i höst.

SVAR: EN UTLÄNDSK FÖRFATTARE: Alexander Dumas d.ä. EN FISK: Länga
 EN KÄNDIS: Max von Sydow. ETT ÅR: 1976. EN STAT: Colorado

och jord och lera virvlade runt honom. När han äntligen stannade längst ner i dalen, låg han först stilla en liten stund för att känna efter att inte något var brutet. Det verkade inte så. Han reste sig upp. Berstade av kläderna, samtidigt hörde han en röst intill sig. "Du slog mig väl inte?" Han vände sig om, men bakom honom fanns ingen. Han tittade runt omkring sig, men han kunde inte se någon. "Vad var det där?" sa han för sig själv. "Det var bara jag som undrade om du slog mig", sa röst igen. Han hörde nu att rösten

kom från en liten sten som låg alldeles intill en trärest. Han böjde sig ner mot stenen, kanske var det något sex fanns bakom stenen. Han såg två stora ören, örenen hoppade iväg och nu såg han att det fanns en hare under örenen. "Kom och ta mig då!" ropade haren, också hoppade den en liten bit uppför brinken och satte sig på en stubbe. "Ha, dig ska jag snart ha fast" sa han, och började kravla sig uppför, men

HAREN SOM KUNDE TALA
eller
HISTORIEN
UPPREPAR SIG

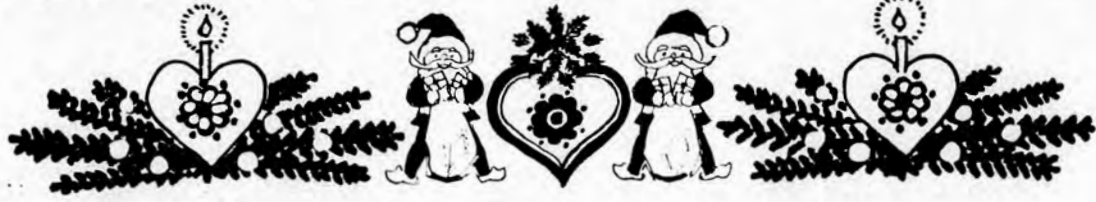

En evighetssaga för vuxna och barn

av Nils Holgersson

skuttade över kanten och försvann. De reste han sig upp och tittade över kanten. Han såg inget. Han ställde sig på en stock för att kunna se bättre, men han kunde inte se haren trots att han ställde sig på ta. Stocken som han stod på var slippig och hal efter allt regnandet de senaste dagarna. Han sträckte sig så mycket han kunde, just så halkade han på stocken och till baklänges. Han fullade utför brinken

för varje steg han tog så åkte han två bakåt. Nu var goda råd dyra. Han köpte ett för fem krenorer. Ett bra råd visade sig sig. Han skulle bara vända sig och kravla utför brinken. Han gjorde så, och mycket riktigt, han närmade sig haren. När han var nästan framme gjorde haren ett skutt och ropade "Kom och ta mig!" Han fortsatte att kravla utför och kom längre och längre upp. Varje gång han var så nära haren att han skulle kunna ta honom gjorde denna ett skutt så den kom längre uppför brinken. Till sist var de högst uppe vid kanten och haren

nu har dom fått till sin julbasar

Måndag i september:

Betalade hyran på en bank i Stenkulla. Råkade parkera fel i hastigheten. Vem råkade då komma om inte snuten?

Jo då! Parkeringsbö-

ter naturligtvis.. Det är ju så man kan bli förb... Det är tur att man är så lugn i sinnet, annars skulle jag tamejfasen hoppa på den jä....

Varför ska alltid jag råka ut för dom där typerna. Dom är till för att hjälpa allmänheten. Men mej har dom då aldrig hjälpt, snarare känner jag mig stjalpt!

Dom har kostat mej uppemot en tusenlapp i böter sen jag fick körkort. Det är för bedrövtligt.

Om dom satte in lite resurser på att ta dom som gör dom riktigt stora brotten istället för att sätta dit vanliga kne-

gare som har svårt nog ändå att få ekonomin att gå ihop.

Men, åkej då! Nu har jag väl samlat in tillräckligt med pengar till deras jäkla julbasar!!!

E Lennartsson

FÖRSKOTT FÖR SKOTT

Patron: Vad har Svensson på hjärtat då?

Svensson: Jo, det var mig patron sköt på av misstag vid fjolårets jakt och även året innan.

Patron: Allt det där har ju Svensson fått ersättning för.

Svensson: Jodå, men nu är det jakt igen nästa vecka så jag tänkte få be om lite förskott!

ALLA HAR DOM GETT MIG NÅGOT

Murklan.. en del av mina bättre egenskaper: Har med sin fasthet, men frihet, hållit samman familjen...

Lasse.... en del av mina bättre egenskaper: En bra morgonfikakompis, med livserfarenhet...

Anna..... en del av mina bättre egenskaper: Har funnit sig i "damtussrollen" bland oss män...

Eric..... en del av mina bättre egenskaper: Hans yrkesval säger det mesta om hans goda sidor...

Sven..... en del av mina bättre egenskaper: Är tusenkonstnären och stundtals naturmänniskan bland oss...

Nils..... en del av mina bättre egenskaper: Faller aldrig undan i en debatt, även om han har fel...

Åke..... en del av mina bättre egenskaper: Sägar aldrig för mycket, men när han säger något lyssnar man...

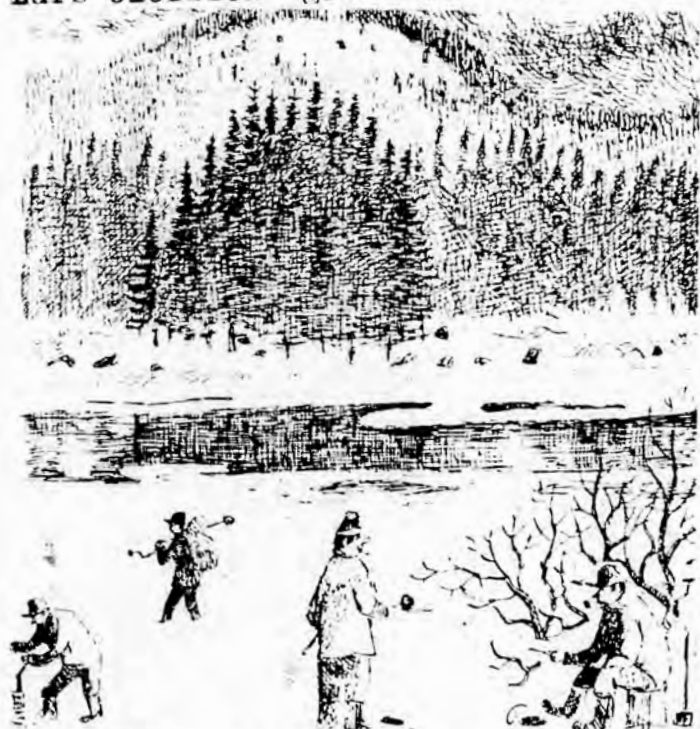
SVERKER

SKA DET BLI "GRAND SLAM" FÖR NILS H?

DEN STORA FRÅGAN JUST NU ÄR OM NILS HOLGERSSON KOMMER ATT TA GRAND SLAM I ÅRETS FISKECUPER. HAN HAR VISSA MÖJLIGHETER ÄVEN OM LÅGET I DEN ÄNNU EJ AVGJORDA "KUSTFISKE-CUPEN" INTE SER ALLT FÖR LJUST UT.

Året inleddes med "Pimpelcupen". Lars Olofsson gick ut hårt och

vann klart de två första deltävlingarna. Detta berodde troligen på att Nils Holgersson var en aning övertränad efter det hårda träningslägret i Iggesund under jul- och nyårshelgen.

När Holgersson kommit ur sin formsvacka gick han inte att hejda. Han tog hem samtliga fyra deltävlingar under februari. Det var troligen också i den sista tävlingen av dessa som hela cupen avgjordes.

BEREDD PÅ STORSIGER!

Tävlingen gick på Ulevattnet. Ett hemmavattnet för Lars O eftersom han har haft sin sommarbostad där under flera år. Olofsson hade säkert räknat med en storseger på hemmavattnet.

När tävlingstiden var slut och

Lars O vräkte upp sin fiskepåse på vägen visade den sig väga tjugotvå (22) gram med plastpåse och allt. Lars Olofsson hade endast en fisk i påsen, eller det skulle i varje fall ha blivit en fisk om den fått leva några år till.

TRE RIKTIGA BAMSINGAR

Nils Holgersson hade en betydligt tyngre påse och vägen slog upp på hela fyrtiofem (45) gram. Påsen innehöll tre bamsingar. Holgersson slog därmed Olofsson med mer än dubbel vikt på Olofssons hemmavattnet.

Efter den tävlingen gick luften ur cupen och det blev en ren promenadseger för Holgersson. Holgerssons totalvikt efter de 15 deltävlingarna var 11 528 gram. Lars Olofsson stannade på 10 770 gram.

MYCKET JÄMNT I METARCUPEN

Metar-cupen blev i år en mycket jämn tävling. Efter försommarens mycket dåliga fiske på grund av den sena våren växlade segrarna praktiskt taget varje tävling. Lars Olofsson hade ledningen fram till den sjunde deltävlingen som gick i Åmålsån. Holgersson gjorde där en fin insats och tog hela 1 510 gram mot Olofssons 60 gram.

FLÖTET STANNADE I LUFTEN

Tävlingen gick i så hårt regn att det tidvis var nästan omöjligt att få ner flötet i ån.

Luftfuktigheten var så hög att flötet stannade i luften. Olofsson hade troligen för stort flöte, vilket gjorde att han satt och metade i trädtopparna under större delen av tävlingen.

På klubbmästerskapet tog dock Lars O revansch och vann med hela 3 110

gram mot Nils H: s 1 120 gram.

SISTA TÄVLINGEN HELT AVGÖRANDE

Man vann sedan växelvis tävlingarna och även om Lars O hade ledningen i cupen under hela augusti så var det oklart var slutsegern skulle gå.

Den sista tävlingen, som gick i Trollhättan visade sig bli helt avgörande. Lars O hade före tävlingen en ledning med cirka 1 400 gram och trodde säkert att segern var bärgad.

Nils Holgersson, som under hösten tränat in en ny mask- och metteknik ville dock inte ge slaget förlorat. Med sin nya teknik lyckades också Holgersson över förväntan.

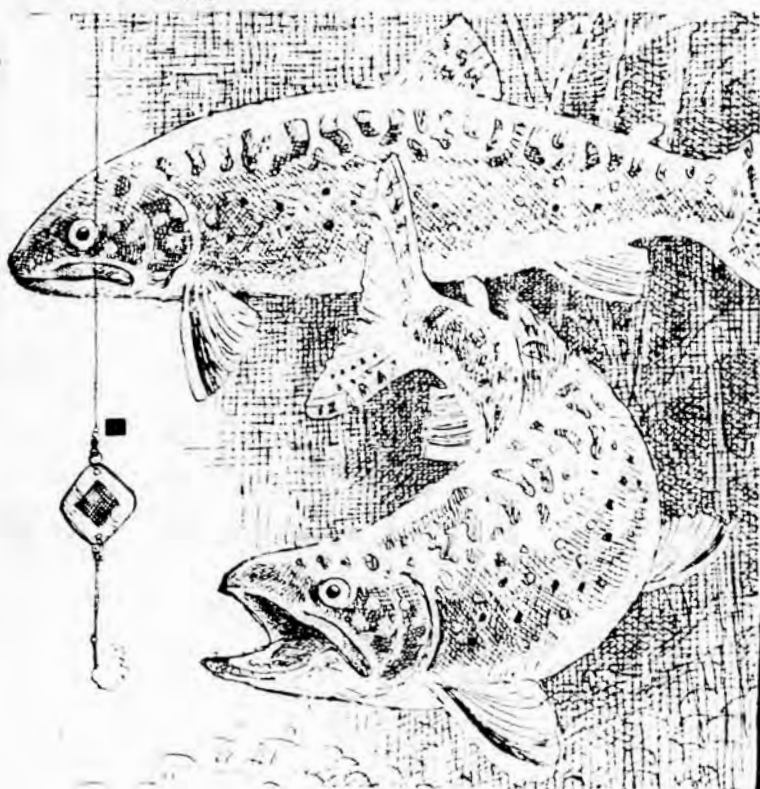
BEUNDRANDE SUS FRÅN PUBLIKEN

3 100 gram visade vägen när Holgerssons mörtstinna påse lades på den och ett beundrande sus gick genom publiken, enligt referaten i lokaltidningarna. Lars Olofsson stannade på 555 gram trots ett intensivt fiske under sista halvtimmen.

Totalsegern gick därmed till Nils Holgersson även i "Metarcupen" med totalvikten 13 214 gram mot Lars Olofssons 12 075 gram.

HÅRT I KUSTFISKECUPEN

Kustfiskecupen har i år blivit en mycket hård historia och ännu i skrivande stund är det helt ovisst var slutsegern ska gå. Visserligen tycks Lars O ha en betryggande ledning, han har totalt 50 fiskar

Gamle Magnus, 80 år får frågan hur det står till med hälsan.

— Jo, tackar som frågar, men jag är så förbaskat stel i nacken att jag måste sätta mig i gungstolen när jag ska ta en sup!

— Har din man äntligen fått jobb?

— Ja, han åker omkring och pratar om arbetslösheten.

mot Nils H: s 39, men var och er som minnar sig fjolårets slutspurt av Nils H vet att han kan komma med överraskningar. I fjol lyckades ju Holgersson slå Olofsson på mållinjen med en fisk.

INSKRIVEN I FISKEHISTORIEN?

I år ser det dock svårt ut eftersom Olofsson under sista tiden blivit mer och mer intresserad av att inställa tävlingarna på grund av bläst, kyla, regn eller nåt annat. Det är därför möjligt att han lyckas hålla undan för Nils H. Om Nils Holgersson däremot skulle klara uppgiften i slutspurten och därmed ta hem även "Kustfiskecupen" har han klarat fiskarnas "Grand slam".

I så fall kommer han att skriva in sig i fiskehistorien som en av de största genom tiderna.

HOLGER NILSSON

FOTNOT: Att skriva in sig i fiskehistorien har ingenting med "fiskehistorier" att göra!

RED

Vår hygieniska tillvaro

Vi skryter gärna över våra krav på hygien i kostäder, butiker och livsmedelsproduktion. Ingen uppnosig bacill sätter sig numera ostraffat på falukorven i hopp om att få utnyttja den till familjebostad.

Det är en tidsfråga då kossan ålägges gå i steriliserade plastbyxor på ängen, i väntan på att få mjölka på sig i pappkartongen.

Samtidigt förvandlar vi sjöar, floder och bäckar till kloaker och naturen längs väggarna till avstjälpningsplats för plåtburkar, begagnat toalettpapper och uttjänade bilar.

NATUREN AVSTÄNGES

Den dag är inte avlägsen, då "kontakten med naturen" vid hemkomsten kräver ett bad i desinficeringsvätska. Naturvännen bäres med pincett till pappkartongerna och plastförpackningarna på middagbordet.

Nästa steg blir att naturen avstänges med taggtråd och skylten:

"PÅ GRUND AV MINDRE TJÄNLIG NATUR I NATUREN AVSTÄNGES NATUREN!"

HÄLSOVÅRDSNÄMNDEN

Sedan blir det att sitta bakom stängda fönster och fylla näsborrarna med doften från familjens kruk-

taktus. Löm inte att först ämmsuga dem. Någon kan i rent oförstånd haft fönstret öppet under vädringen.

LUGNT FÖR IDROTTE

Tack vare de stränga kraven på livsmedelsproduktionen och fluvattnet i kranen slipper många hårdtränad svensk idrottsman trötta ut sig med tävlingar utomlands. Han skulle ändå bara bli sängliggande på hotellet, efter att ha bitit i en otvättad tomat eller - o fasa-tömt ett halvt glas av världens dricksvatten.

Här hemma slipper vi detta elände. Vi kan med spänstiga steg ila ut för att i djupa befriande andedrag fylla lungorna med kadmium, bly, svavel, koldioxid, insektpulver och sot.

TRYGGADE JOBB

Tack vare våra praktiska gifter tryggar vi sysselsättningen åt Naturvårdsverket, Planverket, Koncessionsnämnden, Länsstyrelsernas miljövårdsenheter, Konsumentverket, försäkringsdomstolarna, giftnämnden, läkemedelsbranschen, advokat Henning Sjöström, saneringsenheterna, ambulanspersonalen, långtidsutredningarna och ett betryggande antal konsulenter, kommittéer samt importörer av gifter mot gifterna. Trafiksäkerhetsverket kräver för nästa budgetår ett extra anslag till en bacillsektion. Bacillerna föreslås efter nyåret bli skyldiga att bära körriktningsskyltar, signalhorn samt be-

tryggande lysningsanordningar. De föreslås få företräde vid röte.

SE UPVÄRNT VID SPRUTNING

Sommarstugeägare uppmanas att under nästa säsong iaktta största försiktighet vid besprutning av såväl mygga som fluga. Det är exempelvis strängt förbjudet att spruta på den nya flugan Lotto, även om det finns all anledning att göra det. I varje fall dagen efter dragningen.

Urna er familj till julen en gasmask i glada färger. Sedan kan familjen tämligen tryggt vandra fram på trottoaren i tätorten även då biltrafik pågår. Fantastiskt!

DÅLIG FOTHYGIEN

Det bästa med hösten och vintern är att man slipper dessa dumma getingar, flugor

och myggor som utan att be om lov slår sig ned på människor för provsmakning. Ni anar inte hur de slarvar med fothygien. Men slå dem inte. Djurskyddsföreningen gillar inte att vi behandlar de oskyldiga djuren som om de vore människor.

HERR FREDRIK

FÖRLORAT

**15 KILO
LINGON**

FÖRSVANN FRÅN STRANNA
UNDER MYSTISKA OM-
STÄNDIGHETER I SLUTET
AV SEPTEMBER ÅR 1980.
DEN SOM KAN GE ÄGAREN
UPPLYSNINGAR OMBEDES
VÄNLIGEN SVARA TILL
"DAMMTUSSEN" DTK FVB

SÄLJES

LINGONKORGAR

LINGON-PLOCKARE OCH
LINGON-KUNSNAR SAMT

SVAMPKORGAR

GÄRNA I UTFYTE MOT

G E N E R A L -
S T A B E N S

KARTA

ÖVER VIKS-BERGEN

Svar till "E-tunabo"

d t k f v b

VARMT TACK

till alla trollyskier
som uppvaktade mig på

10-ÅRS DAGEN

den 7 december 1980.

MÅNS AV VIPTORP

TNTNTN
alltid bäst!

MEDDELANDEN

VARU

MARKNADEN

Hjärtligt Tack

Till alla trollyskier som under
det gångna året hjälpt mig med alla de
tusen problem som alltid förekommer på
min farm vill jag härmed framföra ett

V A R M T T A C K

Och ett SÄRSKILT TACK VILL JAG

RIKTA TILL SVERKER SOM TOG MIG MED PÅ
DEN UTOMORDENTLIGT ROLIGA LÖ-RESAN.

MURKLAN

Fisk är
GOTT!

**KÖP
DEN
HOS
OSS**

Om ni har
kattungar

FISKE-
BRÖDERNA